

Biblická hodina - 09.03.2023

Suspírium: „Pozri, dnes som ti predložil život a dobro, smrť a zlo. Keď ti dnes prikazujem, aby si miloval Hospodina, svojho Boha, aby si chodil po jeho cestách a zachovával jeho príkazy, ustanovenia a právne predpisy, potom budeš žiť a rozmnožíš sa. Hospodin, tvoj Boh, ťa bude požehnávať v krajine, ktorú ideš obsadiť.“ (VMojž 30,15-16) Amen.

Pieseň: Žalm č. 119. verše 37. až 40.: „Ruky mi, Pane, Tvoje dali tvar...“

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Bože náš, že si nás na tento deň zachoval a môžeme byť pred Tebou v bezpečí. Prosíme, preskúmaj dnes naše srdcia, myšlienky a činy vo svetle Tvojho Svätého Slova a veď nás silou Svojho Ducha Svätého, aby sme mohli opustiť všetko, čo nám strpčuje každodenný život, čo je prekážkou v našich medziľudských vzťahoch, ako aj vo vzťahu k Tebe, Ktorý sa nevzdávaš pre nás ani v tento čas.

Prosíme, zmiluj sa nad nami hriešnikmi skrze Svojho Syna a odpusť nám všetko, čo sme urobili proti Tebe a našim blíznym. Prosíme Ťa, aby si nás vychovával napomenutiami, radami a karhaním. Formuj nás dnes ako svojich učeníkov, ktorí sú schopní len Teba počúvať, učiť sa od Teba a začleniť všetko, čo počujeme do našich životov. Prehovor k nám pre Pána Ježiša Krista, lebo Tvoji služobníci počúvajú. Amen.

Starozákonný text: Kniha Prísloví 12. kapitola

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Knihe Prísloví v dvanástej kapitole nasledovne:

„Ten, kto rád prijme napomenutie, miluje poznanie, kto nenávidí výčitku, je hlupák. Dobrák získava priazeň od Hospodina, ale prefíkaného muža odsúdi. V zlobe človek nenájde oporu, no koreň spravodlivých sa nepohne. Statočná žena je vencom svojho muža, no nehanebnica je ako hnis v jeho kostiach. Myšlienky spravodlivých sú správne, ale zámery bezbožníkov sú ľstivé. Slová bezbožníkov striehnu po živote, kým ústa statočných sú im na záchranu. Zvrhni bezbožníkov a

nebude ich, dom spravodlivých však obstojí. Človeka chvália podľa jeho rozumnosti, ale zvráteným srdcom budú pohrdať. Lepšie je tomu, čo je málo váženým a má sluhu, ako tomu, čo sa robí váženým, hoci nemá chlieb. Spravodlivý pozná potreby svojho dobytká, lež vnútro bezbožníkov je neľútostné. Kto obrába svoju pôdu, nasýti sa chlebom, kto sa však zháňa za zbytočnosťami, stratil rozum. Bezbožník baží za korisťou zlých ľudí, no koreň spravodlivých prinesie úrodu. Do previnenia svojich perí sa chytí ničomník, kým spravodlivý sa vymaní z úzkostí. Z ovocia svojich slov sa každý nasýti dobrom a človek dostane odplatu podľa svojich skutkov. Bláznovi sa zdá jeho cesta správna, lež ten, čo si dá poradiť, je múdry. Blázon prejaví svoj hnev hneď, no rozvážny prehľadne urážku. Kto šíri pravdu, hovorí, čo je správne, ale falošný svedok hovorí lži. Kto bezohľadne rozpráva, akoby bodal mečom, lež jazyk múdrych prináša uzdravenie. Pravdivé pery obstoja vždy, falošný jazyk však len chvíľku. V srdci tých, čo snujú zlo, je podvod, kým v tých, čo šíria pokoj, je radosť. Spravodlivému sa neprihodí nijaká nepravosť, bezbožníci však zakúsia zlo. Lživé pery sa protivia Hospodinovi, lež páčia sa mu tí, čo sa verne správajú. Rozvážny človek skrýva, čo vie, no srdce bláznov vykrikuje hlúposť. Ruka usilovných bude vládnuť, ale lenivosť vedie k nútenej práci. Nepokoj v srdci ubíja človeka, láskavé slovo ho však potešuje. Spravodlivý skúma cestu svojho blížneho, ale bezbožníci na svojej ceste blúdia. Lenivec si neupečie svoj úlovok, kým vzácnym vlastníctvom človeka je usilovnosť. Na ceste spravodlivosti je život, v smere jej chodníka nesmrteľnosť.”

Milí bratia a drahé sestry!

Máme pred sebou dva typy správania sa, ktorých výsledok možno skúmať takmer verš po verši.

1. v. „Ten, kto rád prijme napomenutie, miluje poznanie, kto nenávidí výčitku, je hlupák.”

Existujú dva spôsoby, ako pristupovať k napomenutiam a varovaniam. Buď to milujeme, alebo nenávidíme. Dve konečné hranice stavajú vedľa seba dva typy ľudí, ktorí spolu nemajú nič spoločné. Jeden totiž tento výchovný prostriedok prijíma a druhý odmieta. Je to však jediný spôsob, ako sa môžeme naučiť rozpoznávať a odmietať zlo, ako aj hľadať a nasledovať dobro.

2-3. v. „Dobrák získava priazeň od Hospodina, ale prefíkaného muža odsúdi. V zlobe človek nenájde oporu, no koreň spravodlivých sa nepohne.”

Len Pán môže rozhodnúť, či je človek vinný alebo spravodlivý. Dobrá vôľa od Pána je odpoveďou na činy dobrého človeka. Ale bez ohľadu na to, aký vzdelaný môže byť zradný človek, nemôže obstáť pred Pánom. Zákerná osoba je skryto deštruktívna. Zlomyselná osoba, ktorá ničí a klame ostatných sotva postrehnuteľným spôsobom, je naničhodník. Je to vlk v ovčom rúchu, no môžeme si byť istý, že Pán vidí jeho zámery. Bez ohľadu na to, ako sa hriešnik snaží oklamať svoje okolie svojím správaním, všetky jeho skutky, všetky jeho myšlienky a všetky jeho slová sú pred Pánom.

4. v. „Statočná žena je vencom svojho muža, no nehanebnica je ako hnis v jeho kostiach.”

31. kapitola Kniha Prísloví sa viac venuje žene súcej prímenia statočnej, no až dodnes platí, že veľa závisí od ženy v manželstve. Môže sa stať korunou a ozdobou svojho manžela, ale môže byť aj jeho skazou. Prirovnáva sa ku hnisu. Dodnes v medicíne existuje niečo také ako forma kostnej tuberkulózy, keď sa kostné tkanivo rozpadá a vytvárajú sa v ňom dutiny. Lepšie by sme pomocou chorôb častí nášho tela nedokázali hlbšie vykresliť dôsledky správania nehanebnej ženy. Ak sa totiž niekomu takmer rozpadnú kosti na prach, celá jeho kostra je úplne zničená. Nehanebná žena požiera každého, s kým príde do kontaktu.

5-6. v. „Myšlienky spravodlivých sú správne, ale zámery bezbožníkov sú ľstivé. Slová bezbožníkov strichnu po živote, kým ústa statočných sú im na záchranu.”

Každé vyslovené slovo má svoju silu. A tak ako slová čestných dosahujú svoj cieľ a budujú, tak aj my si musíme chrániť uši a dušu pred slovami hriešnikov. Úmysel za vyslovenými slovami je častokrát neviditeľný, a preto nie je jedno, čo vpúšťame do svojho vnútra cez bubienok, nákovku a kladivo. Koho slovo počúvame? Pretože slová hriešnikov sú krvilačné, dokonca aj oni sami sú krvilační a živia sa útokmi a vysávaním životnej sily iných. Boh však chráni statočných a ich reč je oslobodzujúca a spasiteľná sila.

7. v. „Zvrhni bezbožníkov a nebude ich, dom spravodlivých však obstojí.”

V tomto svete je veľa ľudí na poličke a žije si veľmi dobre, ktorých hriechy sú zrejmé, v skutočnosti každý vie, čo robili a robia. Nestojí za to konfrontovať sa ani s jedným z nich, či zbytočne plytvať energiou na urážanie konkrétnymi životnými situáciami, pretože aj tu sa ukazuje, že hriešnici budú trpieť. Život bez Boha nevedie k dobru, aj keď si myslíme, ako dobre si počína. Čas je odpoveďou na mnohé veci a na povrch vyplávajú tie skutočnosti, ktoré sa hriešnik snaží zakryť alebo odvrátiť pozornosť od seba ukazovaním na druhých, zatiaľ čo jeho dom je v troskách a je to podobné tomu, čo je zvonka pekne usporiadané, ale zvnútra neobývatel'né. Avšak dom spravodlivých bude stáť. A aj v tomto prípade platí, že obstáť vie každý len pre Pána a s Pánom, nie pre vlastné zásluhy. Všetci poznáme príklad domu postaveného na skale a na piesku.

8. v. „Človeka chvália podľa jeho rozumnosti, ale zvráteným srdcom budú pohrdat'.”

Je to odmena pred ľuďmi. Čo zo strany ľudí nám sa dostáva? Buď pochvala alebo opovrhnutie. Môžeme sa stretnúť s ďalšou črtou srdca. Zvrátené srdce je srdce, ktoré používa všetku prefíkanosť na dosiahnutie svojho cieľa. Vidí pred sebou len svoje záujmy, beží len za vlastným cieľom, čím vynecháva Toho, Ktorý dobre pozná srdcia.

9. v. „Lepšie je tomu, čo je málo váženým a má sluhu, ako tomu, čo sa robí váženým, hoci nemá chlieb.”

Sú ľudia, ktorí sa pretvarujú a robia všetko pre to, aby zachovali „vzhľad“, ale sú ľudia, ktorí majú skutočnú pohodu. Váženosť je služba ľudu. To sa nedá vybojovať.

10. v. „Spravodlivý pozná potreby svojho dobytká, lež vnútro bezbožníkov je neľútostné.“

Pre koho sú dôležité aj zvieratá, dobre zvláda svoje medzil'udské vzťahy. Takmer nasleduje svoje želania a stará sa o tých, ktorí žijú vedľa neho. Hriešnik však nepozná podstatu milosrdenstva.

11. v. „Kto obrába svoju pôdu, nasýti sa chlebom, kto sa však zháňa za zbytočnosťami, stratil rozum.“

Poctivá práca sa vždy vyplatí, nič nerobiť a naháňať sa za zbytočnosťou je hlúposť. A kým dôsledkom nášho padlého stavu je, že zem obrábame v pote tváre, podľa Božieho príkazu je odmenou za našu prácu to, že naša rodina bude bohato zaopatrená.

12. v. „Bezbožník baží za korisťou zlých ľudí, no koreň spravodlivých prinesie úrodu.“

Každý čin hriešneho človeka je vedený jeho bezbožnosťou. Keď je to potrebné, ublíži aj spravodlivým, hlavným cieľom je získať ich korisť. Túžba človeka nepozná prekážku, prebrodí sa všetkým, ale v skutočnosti na koreň spravodlivých nikto nemôže siahnúť.

13.-14. v. „Do previnenia svojich perí sa chytí ničomník, kým spravodlivý sa vymaní z úzkostí. Z ovocia svojich slov sa každý nasýti dobrom a človek dostane odplatu podľa svojich skutkov.“

Previnilé pery sú plné ohovárania, dvojtvárnosti a falošných svedectiev. Koľko zla dokáže človek svojimi ústami napáchať, najmä ak si spätne vypočujeme, čím sa nás snažili zdiskreditovať. Je však upokojujúce, že to, čo zaseješ, aj zožneš. Kde je len zlo rozptýlené, nikto nemôže očakávať dobrú úrodu. A kým sa spravodlivý vyhýba problémom, hriešnik padne do vlastnej pasce a jeho pery mu vrátia úder, čo povie šeptom, bude hlasno kričať. V tomto prípade niet úniku z pasce. Skúmajúc sami seba, z akých plodov sa nasýtime? Máme horkú chuť v ústach a chceme, aby táto chuť zostala v našich ústach?

15-16.v. „Blázni sa zdá jeho cesta správna, lež ten, čo si dá poradiť, je múdry. Blázon prejaví svoj hnev hneď, no rozvážny prehliadne urážku.”

Blázni budeme márne hovoriť, aby opustil cestu, po ktorej kráča. Blázon je presvedčený, že to, čo robí a ako to sám koná, je správna cesta. Hlavnou charakteristikou hlupáka je tvrdohlavosť. Stáva sa obeťou vlastného sebecka a nepočúva Božiu vôľu. Zlo nám vie veľmi pekne pošepkať do ucha, že všetci okolo teba sú hlupáci, len ty žiješ správne. Pokojne každého kritizuje, lebo len on má pravdu. Kludne každému pošpini meno, veď len on má pravdu. „Neváhajte a nájdite spôsob, ako oklamať osobu žijúcu vedľa vás, veď vy ste ten pravý / pravá.“ Najsmutnejšie na tom všetkom je, že aj Kristovi nasledovníci sú schopní nazvať kohokoľvek nekresťanským, pretože len oni vedia, kto je spravodlivý a kto je hlupák-hriešnik. Hovoria, že to nerobia, avšak čo očakávajú, to všetko sa dá a má robiť len tak, ako sú presvedčení, že je to správne. Avšak nikto z nás nie je taký múdry, aby nám nepomohla rada toho druhého. K pokroku v múdrosti patrí schopnosť venovať pozornosť radám, napomenutiam a pokarhaniu.

17-19. v. „Kto šíri pravdu, hovorí, čo je správne, ale falošný svedok hovorí lži. Kto bezohľadne rozpráva, akoby bodal mečom, lež jazyk múdrych prináša uzdravenie. Pravdivé pery obstoja vždy, falošný jazyk však len chvíľku.”

Všetky naše slová majú veľkú váhu. Zabíjam alebo liečim svojimi slovami? Počas tohto týždňa si v duchu premyslime našu používanú slovnú zásobu. Vyskytli sa situácie, kedy sme ublížili slovne tomu druhému alebo slová, ktoré sme používali boli na osoh toho druhého? Dnes si ešte stále môžeme vybrať, či chceme naše životné prostredie ničiť alebo budovať, klamať alebo hovoriť pravdu? Lebo Hospodin nenávidí lživé pery ako o tom čítame: „Lživé pery sa protivia Hospodinovi, lež páčia sa mu tí, čo sa verne správajú.” V skutočnosti, len týmito varovaniami nám zachraňuje životy, lebo žiadna lož nemá dobrý koniec. Ak nám už klamali, môžeme byť naplnení akýmsi vnútorným pokojom a môžeme si byť istí, že Pán má pripravenú odpoveď na každú lož, ktorá bola formulovaná a opísaná. Nie je potrebné, aby sme sa pomstili alebo v srdci obracali falošné vety, ktoré sa nenaplnili, a ktorých následky pocítujeme dodnes. Klamlivý jazyk sa však nevie zastaviť ani na chvíľu a vždy som považovala klamárov za kreatívnych, pretože aj svoje klamstvá si vedia vysvetliť klamstvom tak, že je to až posmešné. Otroci klamstiev sú tí, ktorí šíria lži.

20. v. „V srdci tých, čo snujú zlo, je podvod, kým v tých, čo šíria pokoj, je radosť.”

Tí, ktorí vedome ubližujú iným, nemajú inú radosť, ako keď môžu šliapať po druhých. Medzitým však napácha najväčšiu škodu na sebe. Pretože kto otrávi iného človeka, svoju rodinu, svoju komunitu, neotrávi len zovňajšok a vytvorí zlo, ale aj vnútro a sám sa roztrpčí a skazí až do špiku kostí. Pretože radosť z ubližovania nie je zdrojom radosti, len škodoradosti. Radosť je, keď niekto vie pokojne poradiť.

21. v. „Spravodlivému sa neprihodí nijaká nepravosť, bezbožníci však zakúsia zlo.”

Toto je konkrétne uistenie ako výsledok týchto dvoch foriem života.

23. v. „Rozvážny človek skrýva, čo vie, no srdce bláznov vykrikuje hlúposti.”

Rozvážny človek sa svojimi vedomosťami nechváli, ale keď ho požiadajú o radu, povie svoj názor. Blázon v nejednom prípade však hovorí nepravosti a hodnotu

vlastných slov hodnotí pravé porekadlo: „Keby si bol mlčal, boli by ťa naďalej pokladali za filozofa.“

24.27. v. „Ruka usilovných bude vládnuť, ale lenivosť vedie k nútenej práci.“

Lenivec si neupečuje svoj úlovok, kým vzácnym vlastníctvom človeka je usilovnosť.

Lenivosť a pracovitosť sa objavujú v dvoch veršoch. V knihe Prísloví sa s nimi dokonca viackrát stretávame. Tí, ktorí usilovne pracujú, napredujú a lenivosť nás vždy zväzuje. Lenivých prinútiť pracovať.

25. v. „Nepokoj v srdci ubíja človeka, láskavé slovo ho však potešuje.“

V Starom zákone je srdce intelektuálnym a vôľovým centrom celej osoby a osobnosti. Predovšetkým si musíme strážiť svoje srdcia, pretože z neho vychádza život. To, čo sa deje v srdci, ovplyvňuje telo aj dušu človeka. Obavy ma deprimujú. Len si spomeňme, kedy sme sa naposledy o niečo obávali. Mimika tváre ľudí, držanie tela, dokonca aj hlas sú úplne iné, keď sa niečoho bojíme. Dobré slovo na druhej strane nás môže vytrhnúť z tejto situácie. Obnovuje a lieči.

26.28. v. „Spravodlivý skúma cestu svojho bližneho, ale bezbožníci na svojej ceste blúdia. Na ceste spravodlivosti je život, v smere jej chodníka nesmrteľnosť.“

Spravodlivý človek nielen nájde správnu cestu pre seba, ale na základe vlastnej skúsenosti môže ukázať cestu k pravde všetkým, ktorých stretne. Ten, koho vedie najvyššia Pravica, môže povedať: „Obnovuje mi život, vodí ma správnymi cestami pre svoje meno.“ (Ž 23,3) Na záver ostávajú dva protipóly, ktoré sú cieľmi v živote spravodlivého i hriešneho. Konečným cieľom je buď smrť alebo život. Cesta, na ktorej sme, nás vedie k tomuto cieľu. Naša cesta, ktorá vedie k cieľu, bola prezentovaná ako „Ja som cesta, pravda a život“ (Jn 14,6) a len s Jeho silou môžeme kráčať cestou, ktorá nám bola pridelená vo fyzickej a duchovnej celistvosti. Náš Pán Ježiš Kristus je jediný, skrze Ktorého môžeme ísť k Otcovi. U KOHO je život, On nám ho daroval smrťou a zmŕtvychvstaním Svojho Syna. Ježiš Kristus kráčal po ceste pravdy. V Jeho

ceste nebol žiadny hriech. So smrťou nemal nič spoločné, napriek tomu ju za nás dobrovoľne podstúpil. Po celý čas zostal poslušný. Viedla Ho láska Božia, na konci ktorej daroval večný život svojim. Veriaci v Kristovi teda môže povedať, že na ceste spravodlivosti nie je žiadna smrť. „Na ceste spravodlivosti je život.” Amen.

Novozákonný text: Evanjelium podľa Lukáša 21. kapitola 7-19. veršov:

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Evanjeliu podľa Lukáša v dvadsiatej prvej kapitole od siedmeho po devätnásty verš nasledovne:

„Opýtali sa ho: „Učiteľ, kedy to bude? Aké bude znamenie, keď sa to začne diať?“ On odpovedal: „Dajte si pozor, aby vás nezviedli. Lebo prídu mnohí a budú v mojom mene hovoriť: ‚Ja som!‘ a ‚Ten čas je už blízko!‘, no nechodte za nimi! A keď budete počuť o vojnách a nepokojoch, neľakajte sa! Najprv musí prísť toto, ale koniec nebude hneď.“ Potom im povedal: „Národ povstane proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu. Budú veľké zemetrasenia a miestami hlad a mor, hrôzy a veľké znamenia z neba. Ale pred tým všetkým položia na vás ruky a budú vás prenasledovať. Vydajú vás synagógam a uväznia. Budú vás vláčiť pred kráľov a vladárov pre moje meno. To vám bude príležitosťou na svedectvo. Zaumieňte si teda, že sa nebudete dopredu pripravovať, ako sa brániť. Ja vám totiž dám výrečnosť a múdrosť, ktorej ani všetci vaši protivníci nebudú môcť odolať a protirečiť. Zradia vás aj rodičia, bratia, príbuzní a priatelia a niektorých z vás aj usmrčia. Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale ani vlas sa vám z hlavy nestratí. Ak vytrváte, získate život.”

Milí Bratia a drahé Sestry!

Otázka, ktorá sa objavuje na začiatku, súvisí s tým, čo sa už povedalo o chráme. Ježišovo obecnstvo odpovedá na to, čo povedal predtým: „Prídu dni, keď z toho, čo vidíte, nezostane kameň na kameni. Všetko bude zničené.“ V pokračovaní však predstavuje udalosti súvisiace s posledným obdobím.

Prvá vec, ktorá vynikne, sú falošní mesiáši. Ježiš chráni svojich pred týmito ľuďmi. Ľud žil v dobe očakania a aj my sami žijeme, jednou z ľudských vlastností je, že nemáme radi dlhodobé čakanie. Sme uponáhľaní a my by sme veci už posúvali vpred.

Sama Ho mnohokrát žiadam, aby sa vrátil, pretože sú situácie, ktorým môže pomôcť len Pán Ježiš Kristus. Ježiš veľmi dobre vie, že človek je dôverčivý. Človek sa môže obrátiť na Toho, Ktorý o Sebe hovorí: „Ja som!“ Niektorí podľa svojej vôle kážu, čo chceme počuť, to nám hovoria, pričom zo všetkého vynechávajú Krista, Ktorý je jediný Boh. On odpúšťa hriechy a je poslaný Otcom.

Na čo Ježiš pripravuje aj svoj ľud, je byť pripravený na najhoršie, keďže ľudské zlo je neobmedzené. Vojny, krízy, prírodné katastrofy, epidémie a prenasledovania. Všetky tieto skutočnosti poukazujú na to, čím sa stane svet, ktorý nepotrebuje pravého Krista. Je to ako čítať charakteristiku súčasného sveta. Ale slovo nás povzbudzuje aj dnes, aby sme sa „neľakali!“ Všetky tieto veci sa musia naplniť.

Je to v Ježišovom učení, že všetky tieto prenasledovania budú pre naše dobro a učia nás. V skutočnosti tiež poskytujú človeku príležitosť hľadať Boha a otvárajú nám oči, že bez Neho nie sme schopní sa obrátiť. Následne sa kruh pomaly, ale isto uzatvára. Znamená časov konca sa priebežne rozkladajú na menšie jednotky: národ, krajina a rodina.

Ježišovi učeníci sú však si plne istí Jeho starostlivosťou. Bez ohľadu na to, ako hlboko musia učeníci zájsť, toto všetko otvára dvere vydávaniu svedectva. „To vám bude príležitosťou na svedectvo.“ A to, čo učeník hovorí, nie je jeho vlastná chytrosť, ale Pán mu vkladá slová do úst. Nikto sa nemusí brániť a vysvetľovať svoje svedectvo, keďže životom v prozreteľnosti Pána nemôže väčší pokoj naplniť naše srdcia ani uprostred najbúrlivejšieho mora. Za meno Ježiš bude nenávisť aj v najužšom rodinnom kruhu. Rodičia, súrodenci, príbuzní a priatelia budú tí, ktorí nás zrania a zradia, a medzi Ježišovými nasledovníkmi budú dokonca takí, ktorí budú zabíjať a odvrhnúť.

Čo je však našim jediným potešením v živote a pri smrti? Už ako deti sa v odpovedi na 1. otázku Heidelberského katechizmu dozvedáme, že „bez vôle môjho nebeského Otca mi nemôže spadnúť z hlavy ani jeden vlas.“ Ako dospelí a starší so šedinami máme túto útechu a nádej? Viem, kto sa o mňa stará a postará? Môžem s čistým srdcom priznať, keď sa obzerám späť na každú ťažkú časť môjho života, že to bol môj Pán, Kto ma niesol a staral sa o mňa a zachoval mi vlasy, ale aj srdce a dušu.

Vytrvalosť! Dni bez hrôzy a strachu neprekonáme sami, pretože Pán vie, čo dovoľuje v našom osobnom živote, v našich rodinách, v našej krajine a v našom svete. Pre Neho

je prvoradá získavanie duší, a to nie je možné bez vytrvalosti učeníka. Svet vôkol nás potrebuje vidieť, s Kým sme prekonalí svoje fyzické a duchovné choroby a ako prijímame správy, ktoré hlásajú bezbožné zhoršovanie sveta okolo nás. Nebolo nám zverené nič iné ako ohlasovanie evanjelia, ohlasovanie radostnej zvesti v tomto unavenom a chorom svete, aby sme vytrvaním s naším Pánom neverili podvodníkom, ale v tie slová, ktoré nás hľadajú aj dnes a posilňujú našu vieru. Amen.

Modlitba:

Pane, veríme, že k nám dnes hovoríš pre našu spásu a zakaždým, keď žijeme podľa Tvojho slova, nechceš nás vystrašiť, ale pozdvihnúť oči k nášmu problému, aby sme vo všetkom spoznali Tvoju moc, Tvoju vôľu a pravdivosť Tvojich ustanovení.

Prosím, veď nás, aby sme sa nielen pýtali, kedy bude koniec, ale aby sme rozpoznali Tvoju preoblečenú milosť v prítomnosti, aby sme si uvedomili, že skúšky života nie sú na to, aby sme pochybovali o Tvojej добрote a láske, ale že nás chceš cez ne posilniť, aby sme mohli otvárať ústa a prinášať dobrú novinu tam, kde sa zdá, že je všetko stratené.

Nech nám stačia mnohé zasľúbenia, ktorými sa na nás zameriavaš zo Svojho Svätého Slova, nech nás stačí Tvoja milosť, že aj dnes s dôverou a úprimnou vierou prijímame, že ktokoľvek v našom okolí naplánuje zlo proti nám, Ty si schopný všetko obrátiť na dobro.

Modlime sa za viac viery, za viac lásky, za viac vernosti, za viac vytrvalosti a za viac dôvery. Prosíme, chráň náš duchovný život od všetkého a od každého, kto nás chce odlúčiť od Teba a od Tvojej neoblomnej lásky zjavenej v Ježišovi Kristovi.

Modlime sa za bratov a sestry v nemocnici. Ďakujeme, že sa naša sestra vrátila z nemocnice k svojim blízkym. Modlime sa za všetkých, ktorí sa liečia, ktorí čakajú na lekárske výsledky, aby si pripravil svoje deti na prijatie správ, ktoré si vyžadujú neotrasiteľnú vieru a dôveru v Tvoju prozreteľnosť. Pre Pána Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „On sa im však hneď prihovril: „Vzmužte sa! Ja som to! Nebojte sa!“ (Mk 6,50b) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 615: „Hľa, jasné slnko zachádza,..."